

Josep Guzman, el mestre que batega amb Lacenet

PEL SENYOR RAMON

Il·lustració: Maria Picassó

En Josep Guzman i Santisteban va néixer a Súria, ara fa 61 anys. El punt de manresanitat el va pactar amb la seva dona, que és barcelonina i a qui no l'acabava de convèncer aterrar en un petit poble bagenc. Manresa faria de terme mig. De fet, ell ja hi havia estudiat el COU i fins havia començat a treballar de mestre a l'Acadèmia Central, mentre enllestia Magisteri a la capital. Al capdavant doncs, farien família aquí, on creixeran els seus dos fills, i ell va trobar plaça definitiva a Sant Salvador de Guardiola, fins al mateix dia de la jubilació. Més de tres dècades de perseverança! Va arribar-hi com a tercer mestre d'una escoles rural i se'n va anar que n'eren trenta, al claustre. Hi va fer tots els papers de l'auca i, sense canviar de centre, va mudar-se dos cops d'edifici. Tot i aquesta dedicació, però, l'home encara es va involucrar en un grup de mestres per fer la maqueta del Bages en relleu, mentre participava en activitats de formació al Centre de Recursos Pedagògics. Després vindria la passió per les diapositives, o aquell vídeo entusiasta de Sant -quan Sant Benet era un esponent esbarzerar. «Ja érem colla i anàvem sumant projectes: es tractava de relacionar l'aprenentatge vivencial de la comarca, incorporant també temes tan diversos com l'eradicació de la pobresa o la família». I és aleshores que arriba la telemàtica! El Josep, com molts dels seus -Ramon Barlam, Palmira Santamaria, Àngel López, Jaume Illa i també Toni Casserres, entre molts d'altres- s'aboquen a aquest nou format que els acabarà definint i popularitzant: l'equip Lacenet. L'objectiu és intentar que les escoles incorporin eines telemàtiques i que les utilitzin per col·laborar entre elles, nois i noies, i educadors. De tot això ja fa vint anys, i el pòsit és indiscutible perquè suma més de vint projectes col·laboratius també. És clar que avui la tasca potser és més complicada. Perquè si d'una banda aquells prehistòrics ordinadors domèstics "Commodore" s'han transformat en tauletes i telèfons fulgurants, gairebé a l'abast de tothom, en realitat són eines que encara no hem après a utilitzar prou bé. Per això des de Lacenet continuen proposant de treballar-hi amb contes i endevinalles, amb descobertes territorials que arriben arreu del món. Quina escola no ha sentit a parlar de les barcelonades? En Josep Guzman, jubilat tot just fa un curs, celebra aquests 20 anys de Lacenet i amb el seu tarannà discret i constant pronostica la continuïtat d'una tasca que suma fins més de trenta voluntaris, i a qui també cal rejuveniment. Gent que faci xarxa i doni una altra volta a la relació entre escoles i noves tecnologies. I ell, com que enyora la canalla, encara torna tres cops per setmana a treballar l'hort escolar, amb els nanos que lliurement el vulguin acompanyar. Voleu millor projecte de proximitat que veure créixer enciams? I és que els humans encara no vivim pas dels "bytes" del cel...